

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 19 januari 1998 door de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 houdende organisatie van de administratieve diensten van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en de regeling van de rechtspositie van het personeel", heeft op 12 maart 1998 het volgende advies gegeven :

In zijn advies nr. L. 24.260/1, van 30 maart 1995 bij het ontwerp dat het bij huidig ontwerp te wijzigen besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 houdende organisatie van de administratieve diensten van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs en de regeling van de rechtspositie van het personeel is geworden (hierna te noemen : ARGO-besluit), stelde de Raad van State vast dat over dat ontwerp niet de collegiale beraadslaging had plaatsgehad die wordt opgelegd door artikel 69 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Immers, was dit ontwerp van besluit, na de syndicale onderhandelingen, niet opnieuw aan de Vlaamse regering voorgelegd, zodat deze geen kennis had kunnen nemen van de voorgestelde wijzigingen noch ter zake een beslissing had kunnen nemen. Aangezien voorontwerpen van wet, decreet of ordonnantie en ontwerpen van reglementaire besluiten slechts met toepassing van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aan de afdeling wetgeving worden voorgelegd, nadat ze alle achtereenvolgende stadia van de administratieve voorbereiding ervan, onder meer de syndicale raadpleging, hebben doorgemaakt, en nadat de stellers van de ontwerpen de gelegenheid hebben gehad eventueel hun teksten aan te passen en de Vlaamse regering zich niet heeft beraden over de resultaten van de syndicale onderhandeling en de uiteindelijke tekst van het ontwerp niet heeft goedgekeurd, werd het ontwerp niet in zoverre gereed bevonden dat het door de afdeling wetgeving kon worden onderzocht.

.../...

Vaststellende dat aan de in dat advies bedoelde vereiste niet was voldaan ten aanzien van het ontwerp dat het ARGO-besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 is geworden, heeft de afdeling administratie van de Raad van State, bij arrest nr. 71.514, ROOS, van 3 februari 1998, de artikelen III, 2, § 3, tweede lid, VI 29, XI 10, XIII 42 tot 47 en 53 van dat besluit nietig verklaard.

De wijziging van die nietig verklaarde bepalingen wordt niet beoogd door het ontwerp, voorwerp van de huidige adviesaanvraag. De te wijzigen artikelen maken derhalve nog formeel deel uit van het rechtsverkeer, zodat men zou kunnen stellen dat het arrest in strikte zin geen invloed heeft, noch op deze artikelen, noch op deze adviesaanvraag.

De argumentatie die aanleiding heeft gegeven tot de voormelde nietigverklaring geldt echter eveneens ten aanzien van de andere bepalingen van het ARGO-besluit.

Het gevaar is dan ook niet denkbeeldig en zelfs zeer reëel dat, ofwel het gehele besluit of gedeelten ervan rechtstreeks nietig worden verklaard op grond van het in het voormelde arrest ROOS gegrond bevonden middel, ofwel de gewone of de administratieve rechter uitspraak doende in het kader van een geding aangaande een overheidsbeslissing genomen met toepassing van de bepalingen van genoemd besluit, overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet zal weigeren het toe te passen. Hierbij kan worden opgemerkt dat in de beide hypothesen het middel eventueel ambtshalve zou kunnen worden aangevoerd.

.../...

Hierbij moet worden beklemtoond dat het euvel van onwettigheid van het ganse besluit van 10 mei 1995 niet wordt verholpen door nu het advies te vragen van de Raad van State. Dat is zelfs niet het geval wat de ontworpen wijzigende bepalingen op zichzelf betreft, aangezien deze de oorspronkelijke bepalingen vaak slechts partieel vervangen en zij hoe dan ook moeten worden gelezen in samenhang met de niet-vervangen tekstgedeelten.

Het is dan ook ten zeerste aanbevelenswaardig dat de Vlaamse regering - na indien nodig de vereiste voorafgaande formaliteiten opnieuw te hebben vervuld - over de gehele tekst welke het ARGO-besluit van 10 mei 1995 uitmaakt zou beraadslagen, opnieuw het advies van de Raad van State zou inwinnen, en daarna een nieuw besluit zou nemen dat in de plaats zal komen van het bestaande ARGO-besluit.

De Raad van State, afdeling wetgeving, meent dan ook dat hij over het voorliggend ontwerp geen advies kan verlenen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	staatsraden,
	D. ALBRECHT,	
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door Mevr. D. MAREEN, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

J. DE BRABANDERE